

hvilker paa Opgørelsen af Skatteresultaterne i Skatteaarene 1922—23 (for Personbeskatningens Vedkommende) og 1923—24 (for Selskabsbeskatningen); der maa derfor som Følge af de økonomiske Forholds Forandring imødeses en væsentlig Nedgang for de nærmest kommende Aar.

Forøgelsen af Børnefradragene (Lovforslagets Ændring Nr. 23) kan anslaaes at ville medføre et Indtægtstab paa 6 Mill. Kr. Ved den foreslaaede Minimumsgrænse for Skattebetaling paa 1 Kr. (Lovforslagets Ændring Nr. 10) og ved den foreslaaede Forhøjelse af Skattelempelsen for Selskabers Henlæggelse til Reservefonds (Lovforslagets Ændring Nr. 7) kan anslaaes et Indtægtstab paa mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hertil kommer Nedgangen i Skatteprovenuet ved de af Udvalget foreslaaede Ændringer i de faste Fradrag for Personer, som ogsaa kan anslaaes til mindst at ville andrage $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Alt i alt vil der saaledes fremkomme en Nedgang i Skatteindtægten paa mindst 7 Mill. Kr. aarlig.

Paa den anden Side har man regnet med en Indtægtsforøgelse ved Lovforslagets Ændringer i Indkomstskatteskalaen for Personer (Lovforslagets Ændring Nr. 1) paa ca. 1 Mill. Kr., i Formueskatteskalaen (Lovforslagets Ændring Nr. 2) paa ca. 2 Mill. Kr. og i Skatteskalaen for Selskaber (Lovforslagets Ændring Nr. 6) paa ca. 1 Mill. Kr. samt ved den særlige Regel om Begrænsning i den hidtil gældende Skattefrihed for Aktieselskabers Fortjeneste ved Virksomhed i Udlandet (Lovforslagets Ændring Nr. 28) paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Endelig vil det af Udvalget stillede Ændringsforslag om Forandring i den gældende Regel om Skattefrihed for betalte Skatter til ikke at gælde Formueskatten kunne anslaaes at medføre en Indtægtsforøgelse paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvorved der altsaa skulde fremkomme en samlet Opgang i Skatteindtægten paa ca. 7 Mill. Kr.

Herefter skulde det ovenfor anslaaede Indtægtstab for saa vidt kunne anses for at være udlignet; men det maa dog herved bemærkes, at medens Indtægtsned-

gangen i det store og hele vil blive uberrørt af den økonomiske Nedgang, gælder dette ikke den beregnede Indtægtsforøgelse, hvor netop de økonomiske Forhold vil spille afgørende ind.

Et *Mindretal* (Grønbæk, Aksel Jensen, Jensen [Broby], Knud Kristensen og N. Neergaard) kan ikke give Lovforslaget sin Tilslutning. Den i den gældende Lovs § 54 indeholdte Revisionsbestemmelse angaar udelukkende §§ 1 og 8 og tilsigtede en Overvejelse af, hvorvidt det allerede paa det i Loven angivne Tidspunkt maatte være muligt at formindske den meget høje Beskatning, som Loven fastsætter. *Da* Lovforslaget ikke, heller ikke med de af Flertallet foreslaaede Ændringer, gaar ud paa at tilvejebringe en saadan Nedsættelse, *da* dets Hovedbestemmelser, ogsaa saaledes som de foreslaas ændret, efter Mindretallets Opfattelse i det hele betyder en Forringelse af den gældende Lov, og *da* man ikke mener, at Loven har været tilstrækkelig længe i Kraft til, at det kan anses for hensigtsmæssigt allerede nu at gaa til en teknisk Revision af den, indstiller Mindretallet Lovforslaget til Forkastelse.

Den Nedsættelse af de nuværende høje Skattesatser, som de ved Kronestigningen nødvendiggjorte Udgiftsbesparelser antagelig vil tillade, og som Mindretallet under Hensyn til Erhvervenes Vanskeligheder og den foreliggende Valutasituation anser for i høj Grad paakrævet, vil ogsaa paa Grundlag af den gældende Lov kunne udføres ved Anvendelse af Lovens § 53, der tillader en forholdsmæssig Nedskrivning af de Skattebeløb, der udkommer ved Paaligningen, ved Bevilling paa de aarlige Finanslove.

Et *andet Mindretal* (Fibiger og Korsgaard) ønsker at udtale, at Hensigten med Indførelse af en Revisionsbestemmelse angaaende § 1 og § 8 i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 var den, at man haabede ved en Revision at kunne komme til en væsent-